

2. søndag efter Helligtrekonger

Johannes 2,1-11

Vinunderet i Kana er et mirakel, et tegn på Jesu magt og Guds kraft til at forandre og forny. I en gammel dansk salme bliver forvandlingen kaldt det "første tegn på glædens fest" (DDS 143,3).

Det er vigtigt, at vi hører beretningen om vinunderet i Kana som et glædeligt budskab, i det hele taget, at vi holder os det håb for øje, som Jesus med sine ord og handlinger, liv og død, stadigt kalder frem. Miraklet er ikke kun, at det skete engang, at Jesus gjorde vand til vin. Miraklet er, at vinunderet er tegn på noget, som stadigt har gyldighed og vedkommer os lige nu og her.

Et mirakel skal ikke holdes nede

Det er derfor en misforståelse at begynde med et forsvar for vinunderets plausibilitet eller modsat bruge tid på at pege på det umulige i, at det kunne ske. Begge tilgange nedskriver underet: den første afmystificerer, skaber rationalitet i noget, som er mageløst, mens den anden afmytologiserer og tager procenterne ud af vinen.

Skafferen ved bryllupsfesten i Kana er netop en sådan figur. Han er slaven, hvis opgave, det er at holde styr på, se til at alt er i orden, at maden er god, og vinen smager. Han er det til enhver tid moderne menneske, som styrer og leder efter tidens mere eller mindre firkantede orden og efter de præmisser, som bevidst eller ubevidst driver samtiden. Det betyder ikke så meget, om han er bevidst om det eller ej, men problemet er, at han kun tænker horisontalt, vil at tingene fungerer, tænker i rammer og orden.

Da skafferen smager vinen, den nye vin, ser han derfor kun et etikettebrud, som giver ham forklaringsproblemer. "Hov", siger han til brudgommen, "den gode vin er først kommet på bordet nu. Sådan gør man ikke, det er udenfor normen. Den gode vin skal drikkes først, og når folk så er lakket til, kan man sætte den ringere vin på bordet". Hvad enten skafferen har ret i sin kritik eller ej (Andre, vil sige: "man venter med det bedste til sidst"), så er det tydeligt, at skafferen her ikke kan træde udenfor festens normer og rammer. Han er slave af tiden. Skafferen ser problemer, hvad gør, at han ikke ser underet. I sin bekymring for om etiketten bliver holdt, glemmer han at glæde sig over, at vin nu rækker, og at den nye vin endda er blevet langt bedre.

Tegn på mere og nyt

Jeg kan sagtens genkende skafferen i mig selv og i min omverden. Hvor er det derfor befriende, at Gud giver tegn fra sig. Ellers stod vi bare stå her og gloede, vogtede på hinanden og så til, om ordenen og etiketten blev holdt.

Der er brug for skaffere i verden, for hver og en af os, men vi kan ikke nøjes med at stå og glo, vogte på hinanden og veje og måle, hvad der sker. Vi skal åbne vores øjne og se mere end, vi umiddelbart ser. Vi skal glæde os over de tegn, som Gud rækker os, tegn på glædens fest. Det gamle bliver nyt. Vinen bliver kun bedre og festen er kun lige begyndt.

Det ske i Jesu navn. Amen.

Biskop Elov Westergaard
DK 6760 Ribe
eve(at)km.dk